ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1969

Vyhlásené: 23.12.1969 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

158

ZÁKON

z 18. decembra 1969,

ktorým sa dopĺňajú a menia Občiansky súdny poriadok, notársky poriadok a zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom

Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb.) sa menia a dopĺňajú takto:

1. Z ustanovenia § 8 sa vypúšťajú slová „najmä ak ide o konanie o pracovnom spore u rozhodcovského orgánu Revolučného odborového hnutia“.
2. Paragraf 9 znie:

§ 9

Na konanie v prvom stupni sú príslušné okresné súdy.

3. Paragraf 10 znie:

§ 10

Krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov a proti rozhodnutiam štátnych notárstiev.

4. V ustanovení § 11 ods. 3 sa slová „Najvyšší súd“ nahrádzajú slovami „Najvyšší súd Československej socialistickej republiky“.
5. Ustanovenie § 12 ods. 3 sa dopĺňa touto vetou: „Ak je jeden z týchto súdov na území Českej socialistickej republiky a druhý na území Slovenskej socialistickej republiky, rozhoduje o prikázaní Najvyšší súd Československej socialistickej republiky.
6. Paragraf 13 sa zrušuje.
7. Paragraf 16 ods. 1 znie:

(1) O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcov najvyšších súdov republík a Najvyššieho súdu Československej socialistickej republiky rozhodne iný senát toho istého súdu.

8. Ustanovenie § 17 ods. 1 sa zrušuje a vypúšťa sa označenie odseku 2.
9. Paragraf 36 znie:

§ 36

(1) V konaní pred súdom rozhoduje senát alebo samosudca. Všetci sudcovia sú si pri rozhodovaní rovní.

(2) Vo veciach pracovných, a ak zákon neustanoví inak, vo veciach upravených Zákonom o rodine koná a rozhoduje vždy senát. V ostatných veciach koná a rozhoduje predseda senátu ako jediný sudca (samosudca). Predseda senátu koná a rozhoduje ako samosudca aj v ďalších prípadoch, v ktorých tak ustanoví zákon. Vo všetkých prípadoch, v ktorých koná a rozhoduje predseda senátu, patria mu práva, ktoré sú vyhradené senátu.

(3) V prípadoch, v ktorých podľa zákona môže konať a rozhodovať predseda senátu ako samosudca, môže konať a rozhodovať ako samosudca aj iný sudca z povolania.

(4) Inak môže predseda senátu alebo iný sudca z povolania sám vykonávať len také úkony, ktorými sa nerozhoduje.

10. Paragraf 67 ods. 2 sa zrušuje a označenie odseku 1 sa vypúšťa.

11. Ustanovenie § 82 ods. 2 znie:

(2) Ak konaniu na súde predchádzalo konanie v komisii pre pracovné spory, konanie na súde sa začne tiež dňom, keď postúpená vec došla súdu.

12. V ustanovení § 88 písm. g) sa nahrádzajú slová „rozhodcovský orgán“ slovami „komisia pre pracovné spory“.

13. V ustanovení § 105 ods. 2 sa slová „Najvyššiemu súdu“ nahrádzajú slovami „Najvyššiemu súdu Československej socialistickej republiky“.

14. Ustanovenie § 108 ods. 2 sa zrušuje a vypúšťa sa označenie odseku 1.

15. V ustanovení § 135 ods. 1 sa slovo „previnenie “nahrádza slovom „prečin“.

16. V § 230 ods. 2 sa pripája veta tohto znenia: „Návrh sa môže podať i po uplynutí tejto lehoty, ak trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo, bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený".

17. Paragraf 237 znie:

§ 237

(1) Na sťažnosť je oprávnený generálny prokurátor Československej socialistickej republiky, a ak ide o rozhodnutie najvyššieho súdu republiky, niektorého krajského alebo okresného súdu (štátneho notárstva), aj generálny prokurátor a minister spravodlivosti príslušnej republiky. Sťažnosť prejedná najvyšší súd republiky, ak ide o rozhodnutie niektorého krajského alebo okresného súdu (štátneho notárstva), a Najvyšší súd Československej socialistickej republiky, ak ide o rozhodnutie najvyššieho súdu republiky.

(2) Sťažnosť prejedná príslušný súd v senáte.

18. Ustanovenie § 245 ods. 1 znie:

(1) Preskúmavať rozhodnutia iných orgánov sú príslušné

a) okresné súdy, ak nie je zákonom ustanovené inak,

b) krajské súdy, ak ide o rozhodnutia vo veciach dôchodkového zabezpečenia a nemocenského poistenia alebo ak je tak ustanovené zákonom,

c) najvyššie súdy Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky, ak ide o preskúmanie rozhodnutí ústredných orgánov Českej socialistickej republiky alebo Slovenskej socialistickej republiky,

d) Najvyšší súd Československej socialistickej republiky, ak ide o preskúmanie rozhodnutí federálnych orgánov Československej socialistickej republiky.

19. Ustanovenie § 250 znie:

§ 250

(1) Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustná obnova konania a s výnimkou prípadov podľa odseku 2 ani odvolanie.

(2) Vo veciach dôchodkového zabezpečenia možno podať proti rozhodnutiu krajského súdu odvolanie, o ktorom rozhoduje najvyšší súd republiky.

(3) Proti právoplatným rozhodnutiam možno podať sťažnosť pre porušenie zákona.

20. V § 274 sa vypúšťa ustanovenie písmena a) a v ustanovení písmena c) sa nahrádzajú slová „rozhodcovských orgánov v pracovných sporoch“ slovami „komisiou pre pracovné spory“.

21. Ustanovenie § 275 ods. 2 znie:

(2) Návrh na výkon rozhodnutí treba podať vždy na súde.

Čl. II

Ustanovenia notárskeho poriadku (zákona č. 95/1963 Zb.) sa menia takto:

1. Ustanovenie § 10 ods. 1 prvej vety za bodkočiarkou znie: „ak ide o štátne notárstva v obvodoch rôznych krajských súdov, rozhodne najvyšší súd republiky, a ak ide o štátne notárstva v obvodoch Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky, rozhodne Najvyšší súd Československej socialistickej republiky.

2. V § 10 ods. 3 sa nahrádzajú slová „Najvyšší súd" slovami „Najvyšší súd Československej socialistickej republiky".

3. V § 22 ods. 3 sa nahrádzajú slová „Najvyšší súd" slovami „najvyšší súd republiky".

Čl. III

Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 39 ods. 1 sa pripája veta tohto znenia:

Právomoc československých súdov je daná aj pre konanie o výživnom proti československému občanovi, proti ktorému uplatňuje nárok maloletý cudzinec bývajúci v cudzine, a pre konanie, v ktorom československý občan navrhuje proti maloletému cudzincovi bývajúcemu v cudzine zrušenie alebo zmenu rozhodnutia československého súdu.

2. Ustanovenie § 67 ods. 2 znie:

(2) Vysloviť, že sa uznáva rozhodnutie uvedené v odseku 1, patrí len Najvyššiemu súdu Československej socialistickej republiky po vypočutí generálneho prokurátora Československej socialistickej republiky. Návrh môže podať popri účastníkoch každý, kto preukáže právny záujem, a v záujme spoločnosti aj generálny prokurátor Československej socialistickej republiky. Najvyšší súd Československej socialistickej republiky rozhoduje rozsudkom; pojednávanie nemusí nariaďovať.

Čl. IV

1. Majetkové veci, o ktorých sa konanie začalo na miestnych ľudových súdoch, ktoré neboli rozhodnuté v deň, keď tento zákon nadobudne účinnosť, postúpia sa bez návrhu súdu, v obvode ktorého bol miestny ľudový súd; vo veciach, v ktorých miestny ľudový súd už rozhodol, platia o odvolaní doterajšie predpisy, okresný súd je však povinný rozhodnúť vo veci samej.

2. Prípustnosť obnovy konania a sťažnosti pre porušenie zákona pri právoplatných rozhodcovských výrokoch sa posudzuje ako pri rozhodnutiach súdov.
3. Pôsobnosť, ktorá podľa tohto zákona patrí najvyšším súdom republík a Najvyššiemu súdu Československej socialistickej republiky, vykonáva do dňa ustavenia týchto súdov doterajší Najvyšší súd. Rozhoduje pritom v senáte v takom zložení, ktoré je predpísané pre súd, ktorého funkciu plní.
4. Pokiaľ sa v civilnoprocesných predpisoch hovorí o Najvyššom súde, rozumie sa tým podľa povahy veci Najvyšší súd Československej socialistickej republiky, Najvyšší súd Českej socialistickej republiky alebo Najvyšší súd Slovenskej socialistickej republiky; pokiaľ sa hovorí o generálnom prokurátorovi, rozumie sa tým podľa povahy veci generálny prokurátor Československej socialistickej republiky, generálny prokurátor Českej socialistickej republiky alebo generálny prokurátor Slovenskej socialistickej republiky.
5. Pokiaľ bude pôsobnosť najvyšších súdov republík a Najvyššieho súdu Československej socialistickej republiky vykonávať doterajší Najvyšší súd, môže jeho predseda podávať vo veciach právoplatne skončených pred začiatkom účinnosti tohto zákona sťažnosť pre porušenie zákona.
6. Ustanovenie § 365 sa obdobne použije aj na rozhodnutia miestnych ľudových súdov a zmiery nimi schválené a na rozhodnutia rozhodcovských orgánov v pracovných veciach a zmiery nimi schválené vydané pred začiatkom účinnosti tohto zákona.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.